

ПОДГОТОВКА ЗА ПОСЕЩЕНИЕ НА СВЕТИЯ ХРАМ



ПОДГОТОВКА ЗА ПОСЕЩЕНИЕ
НА СВЕТИЯ ХРАМ

Брошурата е адаптирана от книгата
Светият храм на
Бойд К. Пакър

Корица: храмът Солт Лейк
Гръб на корицата: храмът Лаие Хаваите
© 2002 от Intellectual Reserve, Inc.

Всички права запазени
Отпечатано в САЩ

Одобрено на английски: 8/02
Одобрено за превод: 8/02
Превод на *Preparing to Enter the Holy Temple*
Bulgarian

Елате в храма

Много са причините, поради които човек би искал да отиде в храма. Дори неговият външен вид подсказва за неговото дълбоко духовно предназначение. Това е много по-осезаемо вътре сред стените му. Над вратите на храма се четат думите "Свят Господу". Когато влизате в който и да е осветен храм, вие сте в Господния дом.

В Църквата строим различни по вид сгради. В тях извършваме нашите богослужения, обучаваме се, почиваме си, организираме развлечения. В тези сгради или дори в помещения под наем ние можем да създаваме колове, райони, мисии, кворуми и Общества за взаимопомощ. Да създаваме обаче семейства по начина, разкрит от Господ, можем само в храма. Бракът, сключен в храма, този обред на запечатване, е най-висшата благословия, която може да бъде получена в светия храм.

В храмовете членовете на Църквата, които са достойни, могат да участват в най-възвисяващите спасителни обреди, открити на човечеството. Там, в свята церемония, човек може да бъде умит, помазан, обучен, надарен и запечатан. И след като сме получили тези благословии за нас самите, ние можем да извършим същите обреди за тези, които са починали без да имат такава възможност. В храмовете свещените церемонии се извършват както за живите, така и за мъртвите. Там е басейнът за кръщението, където се извършват кръщения за починалите от достойни членове, действащи като пълномощници на тези, които са преминали през завесата.

"Елате в храма". Ако не сега, то елате скоро. Молете се горещо, приведете живота си в ред, спестявайте каквото можете с надеждата, че този ден ще дойде. Започнете от сега това понякога много трудно и обезкуражаващо пътуване на покаянието. Храмът променя човека и всички

усилия, които сте положили, за да отидете там, ще бъдат напълно оправдани. За някои от вас, които живеят на голямо разстояние от храма, той ще дойде при вас, преди вие да можете да отидете при него. Пазете вярата и надеждата си и решете, че ще отидете, и че ще бъдете достойни и ще влезете в храма.

Тези неща са свещени

При внимателно четене на Писанията откриваме, че Господ не е казвал всички неща на всички хора. Установени са определени изисквания за получаване на свещена информация. Храмовите церемонии спадат към тази категория.

Ние не обсъждаме храмовите обреди извън храмовете. Това обаче никога не е означавало, че познанието на тези церемонии трябва да бъде ограничено за неколцина избрани, които се задължават другите никога да не научат нещо от тях. Всъщност е точно обратното. С голямо усърдие поощряваме всеки да се подготви за изживяването в храма. Тези, които са били вече в храма са научили, че: Един ден всяка жива душа и всяка душа, която някога е живяла, ще има възможността да чуе Евангелието и да приеме или отхвърли това, което предлага храмът. Ако тази възможност бъде отхвърлена, то това трябва да е от страна на даден отделен човек.

Обредите и церемониите в храма са прости. Те са прекрасни. Те са свещени. Те са поверителни, за да не бъдат дадени на онези, които не са подготвени. Любопитството не е подготовка. Интересът сам по себе си не е подготовка. Подготовката за обредите включва предварителни стъпки: от този, който бива поканен като гост в Господния дом, се изискват вяра, покаяние, кръщение, потвърждаване, достойнство, зрялост и почтеност.

Преди да отидем в храма, трябва да бъдем подготвени. Трябва да бъдем достойни, преди да отидем в храма. Съществуват определени условия и ограничения. Те са били установени от Господ, а не от човек. И Господ има всичките права и власт да ръководи нещата, отнасящи се до това храмът да бъде запазен свещен и поверителен.

Всички, които са достойни и подходящи във всяко едно отношение, могат да посещават храма, където ще бъдат запознати със свещените церемонии и обреди.

Достойни да влезем

Веднъж вече получили някакво усещане за стойността на храмовите благословии и светостта на извършваните там обреди, вие няма да имате съмнения относно високите изисквания, установени от Господ за влизане в светия храм.

Вие трябва да притежавате валидна препоръка, за да бъдете допуснати в храма. Тя трябва да бъде подписана от епископа на вашия район и от президента на кола. На мисионерското поле, естествено, за издаването на храмови препоръки са отговорни президентът на клона, президентът на окръга и президентът на мисията. Само онези, които са достойни, следва да отидат в храма. Епископът има отговорността да ни зададе въпроси, с които да разбере дали сме достойни. Това интервю е от голяма важност за вас като членове на Църквата, защото е възможност да прегледате начина си на живот заедно с овластен служител на Господа. Ако нещо не е наред в живота ви, епископът ще може да ви помогне да го поправите. Чрез тази процедура, като се съветвате с избрания съдия на Израил, вие ще можете да заявите, че сте достойни или ще ви се помогне да изградите качества, които ще ви направят достойни да влезнете в храма, с одобрението на Господа.

Президент Н. Елдън Танър, служил като първи съветник в Първото Президентство, говори на общото събрание на свещеничеството за интервюта. Неговият съвет се отнасяше както до църковните ръководители, провеждащи интервюта, така и до членовете, които биват интервюирани. Обмислете внимателно този съвет :

Вие, епископи и президенти на колове, можете да започнете интервюта за издаване на храмова препоръка приблизително по следния начин:

“Вие сте дошли при мен за получаване на препоръка за влизане в храма. Аз имам отговорността да представлявам Господ, когато ви интервюирам. В края на интервюто аз ще трябва да подпиша вашата препоръка, но

моят подпис не е единствения важен подпис в случая. Преди препоръката да стане валидна, вие самите трябва да я подпишете.

Когато подписвате препоръката си, вие влизате в завет с Господа, че сте достойни за привилегията, дарявана на онези, които я притежават. Ще Ви задам няколко стандартни въпроса ... Вие трябва да отговорите честно на всеки от тях." ...

Сега, след като сте задали въпросите на кандидата, може да пожелаете да добавите нещо подобно: "Този, който отива в Господния дом, трябва да бъде свободен от всякакви нечисти, несвети, или неестествени действия." ...

Нашите интервюта трябва да се провеждат с любов и скромност. Често нещата могат да се поправят, ако попитате: "Има ли причина, поради която бихте се чувствали неудобно или дори нечестно пред Господ, когато подписвате препоръката си?"

Бихте ли искали малко време, за да приведете в ред някои много лични неща, преди да я подпишете? Помнете, че Господ знае всички неща и не ще бъде подиграван. Ние се опитваме да Ви помогнем. Никога не се опитвайте да лъжете, за да получите призование, препоръка или благословия от Господ. "

Ако поставите нещата по описания по-горе начин, тогава интервюируаният поема отговорността за интервюто. Епископът или президентът на кола притежава силата на прозрение. Той ще знае има ли или не нещо нередно, което трябва да се поправи, преди да бъде издадена препоръката. ("The Blessing of Church Interviews", *Ensign*, наем. 1978 г., стр. 42–43).

Интервюто за храмова препоръка се провежда насаме между епископа и члена на Църквата, за когото се отнася. На члена се задават въпроси, целящи да прочуват личното му поведение, дали е достоен и лоялен към Църквата и служителите ѝ. Човекът трябва да удостовери, че е морално чист и спазва Словото на мъдростта, плаща пълен десятък, живее в хармония с ученията на Църквата и не проявява никаква склонност или симпатия към отстъпнически групи. Епископът е

инструктиран, че поверителността при боравенето с такива проблеми с всеки интервюиран е от най-голяма важност.

Приемливите отговори на въпросите на епископа ще дадат представа за това дали кандидатът е достоен да получи храмова препоръка. Ако кандидатът не спазва заповедите или има нещо неуредено в неговия или нейния живот, което трябва да се поправи, ще е необходимо да покаже истинско покаяние, преди да му бъде издадена храмова препоръка.

След като епископът е провел такова интервю, член на президентството на кола също интервюира всеки от нас, преди да отидем в храма. Ако отиваме за пръв път, обикновено президентът на кола лично провежда интервюто.

Очевидно е, че когато се явите на интервю за получаване на храмова препоръка, ще трябва да приемете отсъждането на този, който е определен за съдия на Израил, който е отговорен да представя Господа в определянето дали можете да влезете в това свещено място.

Първият и всеки следващ път

Ако отивате в храма за пръв път, ще е нормално да сте малко неспокойни. Естествено е да се притесняваме за нещо, което ни е непознато. Често ставаме нервни, когато сме изправени пред ново преживяване.

Останете спокойни. Вие отивате в храма. През цялото време ще има някой, който да ви помага. Ще бъдете внимателно ръководени, не се тревожете.

Когато влизаме в храма, трябва да сме изпълнени с благоговение. Всякакви необходими разговори да се провеждат на много нисък глас. По време на получаване на указанията ние, разбира се, сме напълно благоговейни и тихи.

Има няколко места, които предоставят възможност за размишление в тихо благоговение. Често преди влизането и започването на обредите в някои храмове посетителите се събират в залата за събрания в сградата. Тук членовете чакат, докато се събере цялата група. По принцип в живота бихме проявили нетърпение, когато ни се налага да чакаме.



Селестиялна стая, храмът Върнъл Юта

Да си пръв в стаята, а после да си принуден да чакаш, докато дойде и последният, би предизвикало раздразнение при други обстоятелства. В храма е точно обратното. На това изчакване се гледа като на превъзходна възможност. Каква привилегия е само да седиш тихо, без да разговаряш и да насочваш ума си към благоговейни и духовни мисли! Това е едно обновление за душата.

Когато идвате в храма, помнете, че сте гост в Господния дом. Това е време за радост, но за тиха радост. Понякога при сключване на брак в храма е необходимо да се напомни на роднините и приятелите, че любовта им, поздравленията и радостта от срещата с членовете на семейството, с които не са се виждали отдавна, трябва да се изразяват тихо и кротко. Говоренето на висок глас и силният смях са неприемливи в Господния дом.

Приемете напътствията на служителите в храма. Ще има някой, който да ви ръководи, докато сте там.

Учени свише

Може да ви бъде от полза, преди да отидете в храма за пръв път или дори след много пъти, да знаете, че ученията там са представени по символичен начин. Господ, великият Учител, е дал много от Своите указания по този начин.

Храмът е едно голямо училище. Той е дом за обучение. Атмосферата в храмовете е идеална за възприемане на дълбоко духовна информация. Покойният д-р Джон А. Уидсоу, член на Кворума на Дванадесетте, бе изтъкнат президент на университет и световно признат учен. Той се отнасяше с голямо благоговение към храмовата работа и при един случай бе казал:

Както ни учат ръководителите на Църквата от време на време, обредите в храма обхващат целия план на спасение и разясняват трудните за разбиране неща. Няма изкривяване или извъртане на храмовите учения във великия план на спасението. Философската завършеност на надаряването е един от най-големите аргументи в полза на правдивостта на храмовите обреди. Нещо повече, този завършен обзор и тълкуване на евангелския план превръща поклонението в храма в

един от най-ефективните методи на опресняване на спомените относно цялата структура на Евангелието.

Един друг факт винаги е бил за мен силно вътрешно доказателство за истинността на храмовата работа. Надаряването и храмовата работа, както са открити от Господ на Пророка Джозеф Смит... се разделят на четири ясно разграничени части: Подготвителни обреди; получаване на указания чрез лекции и изобразяване; сключване на завети; и най-накрая, проверка на знанията. Съмнявам се, че Пророкът Джозеф, който не е изучавал и не е бил обучаван в логика, би могъл сам да създаде неща с такава логическа завършеност" (Джон А. Уидсоу, "Temple Worship", *The Utah Genealogical and Historical Magazine*, 12 апр. 1921 г., стр. 58.)

Ще посоча още един цитат от статията на старейшина Уидсоу:

"Живеем в свят на символи. Всичко, което знаем, е чрез символи. Изписваме няколко знака на лист хартия и казваме, че образуват дума, която означава обич, омраза, милосърдие, Бог или вечност. Знаците може да не са много красиви на вид. Никой не обвинява символите по страниците на книгите, че не са така могъщи в собствената си красота, както нещата, които представят. Не претендираме, че символът Б-о-г е много красив и все пак той представя величието на Бог. Ние се радваме да имаме символи, стига само значението им да е ясно за нас. Тази вечер аз ви говоря; вие нямате големи претенции към моя начин на изразяване или избора ми на думи; следейки значението на мислите, които се старая да ви предам, вие сте забравили за думи и държание ...

Живеем в свят на символи. Никой мъж или жена не може да си тръгне от храма надарен както следва да бъде, без да е видял отвъд символите могъщата реалност, които те представляват" ("Temple Worship", стр. 62)

Ако отидете в храма и помнете, че учението е представено със символи, вие ще имате необходимия Дух, Който ще помогне прозрението ви да се разшири, да се почувствате малко по-възвисени и с нараснали познания, особено за духовните неща. Планът на обучение е превъзходен.



Басейн за кръщение, храмът Вашингтон, окръг Колумбия

Той е вдъхновен. Самият Господ, великият Учител, постоянно е учил учениците Си чрез притчи, словесен начин за изразяване със символи на неща, които представени по друг начин биха били трудни за разбиране. Той говори за познати неща, взети от живота на Неговите ученици, също за кокошки, пилета, цветя, лисици, дървета, крадци, разбойници, залези, за богатите и бедните, за лекаря, за кърпене на дрехи, изкореняване на бурени, почистване на къщата, хранене на прасета, вършеене на зърно, пълнене на житниците, строене на къщи, търсене на помощ и много други неща. Той говори за синапеното семе и бисера. Иска слушателите Му да се учат и затова говори за прости неща в символичен смисъл. Никое от тях не е тайнствено или неясно и всички са символични.

Храмът сам по себе си се превръща в символ. Ако сте виждали някой от храмовете през нощта, целия осветен, тогава знаете каква впечатляваща гледка може да бъде това. Домът на Господ, окъпан в светлина, издигащ се в тъмнината, става символ на силата и вдъхновението на Евангелието на Исус Христос, стоящо като своеобразен фар в един свят, потъващ все по-дълбоко в духовна тъмнина.

Храмовата церемония не може да бъде разбрана от един път. Ще бъде разбрана само отчасти. Върнете се отново и отново, и отново. Върнете се, за да учите. Неща, които са ви притеснявали или са били загадъчни, или тайнствени, ще станат разбираеми за вас. Много от тях ще бъдат тихи, лични неща, които не могат да се обяснят на никой друг. Но за вас те ще бъдат познати.

Какво ще получим от храма до голяма степен зависи от това дали идваме със смирение, благоговение и желание да учим. Ако можем да учим, в храма ще бъдем научени от Духа.

Когато имате възможност да участвате в церемония по надаряване в храма или да присъствате на запечатване, обмисляйте дълбокото вътрешно значение на това, което виждате да става пред вас. И в дните след вашето посещение съхранявайте тези неща в ума си. Припомняйте си ги в тишина и молитва и ще откриете, че знанието ви нараства.

Една от великите ценности на преживяванията в храма се изразява в това, че представя изчерпателна картина

на целите на Бог относно тази земя. Веднъж преминали през храма (а ние можем да се върнем и да опресним спомените си), събитията от живота се подреждат по определена схема. Можем да видим в перспектива къде е нашето място в света и във времето и бързо да разберем кога сме се отклонили от курса.

Така че обърнете поглед към храма. Насочвайте децата си към храма. От дните на детството насочвайте вниманието им към това, започнете тяхната подготовка за деня, когато ще могат да влязат в светия храм.

Междувременно се учете, бъдете благоговейни. Поемайте от учението – символичното (*или* изпълненото със символи) дълбоко духовно учение, достъпно единствено в храма.

Планирането на сключване на брак в храма изисква време. Но си заслужава внимателното обмисляне. Нерядко млади двойки, които се влюбват, решават да сключат брак и настояват срещу доводите на родителите си, като искат да се оженят веднага, само след седмица или две. Молбата на родителите да се отдели повече време за подготовка се възприема от младата двойка понякога като неодобрение на брака им. Те се страхуват, че ако изчакат, нещо може да им попречи. Някои млади двойки проявяват незрялост и нетърпимост, като настояват за незабавно организиране на сватбата, с което причиняват единствено големи трудности, често водещи до неприятни преживявания, които биха могли да бъдат избегнати при други обстоятелства.

Ако прекалено се избързва или се упражнява прекален натиск, нещо като че се губи от първото посещение или от сватбения ден в храма. Първият път в храма или запечатването в сватбения ден е единствено по рода си изживяване в живота ви. Заслужава си да се подготвите за него. То е толкова значимо, че не трябва да позволим малките детайли от подготовката или домакинските задължения да ни отклонят от него. Затова всичко трябва да бъде готово предварително. Оставянето на някои важни неща да бъдат свършени в последния ден може да доведе до значителни неуредици.

Ако дойдете за събрание по-рано и седнете да наблюдавате тихо пристигащите хора, ще забележите, че всеки

донася по нещо със себе си. Духовната температура се повишава и залата се променя от празна стая в конгрегация, в присъствие на братя и сестри, които са дошли с чувство на очакване.

Сега, в нашето забързано време, ние не можем винаги да правим това, когато ходим на събрание. Това, което сме получили от този подход, е два пъти по-важно, когато отиваме в храма. И е особено вярно, когато отиваме за пръв път. Трябва да сме там рано.

Както виждате, това ранно идване не е само за сигурност, не само за да се провери дали препоръките и другите неща са в ред и дали сме се настроили за новото изживяване. Има нещо повече от това. А именно, да намериш правилното място навреме, спокойно да усетиш правилния дух – да си готов за това, което ще стане.

Това, за което говорихме досега, се отнасяше за участниците в преживяването в храма, но има случаи, когато при планиране на брак в храма някои много близки членове на семейството не са подходящи за получаване на храмови препоръки. Възможно е младоженецът или булката да са новопокръстени или пък родителите им да не са още в Църквата, или да са много нови в Църквата, за да получат храмова препоръка. Или може да се случи, че родителите са членове на Църквата, но единият от тях не живее според стандартите на Евангелието и не може да получи препоръка. Тези ограничения изглеждат големи при сключване на брак в храма. Това е времето, когато членовете на семейството трябва да бъдат много близо един до друг, когато трябва да се съберат, за да споделят този свещен момент от живота. Липсата на храмова препоръка на човек, който не отговаря на изискванията за получаване на такава или невъзможността да бъдат поканени за свидетели на запечатването приятел или роднина, които не са членове може бързо да предизвика проблеми. Това може да стане повод за огорчение и раздор в момент, когато има най-голяма нужда от спокойствие и пълна хармония.

Какво правим в случаи като този? Това, което не би трябвало да правим, е да упражняваме натиск върху епископа. Епископът, съгласно стандартите, които е длъжен да спазва като съдия на Израил, не би могъл да издаде препоръка на някой, който не отговаря на изискванията.

Това би било в голям ущърб за участващите страни. А и не би било справедливо за самия епископ.

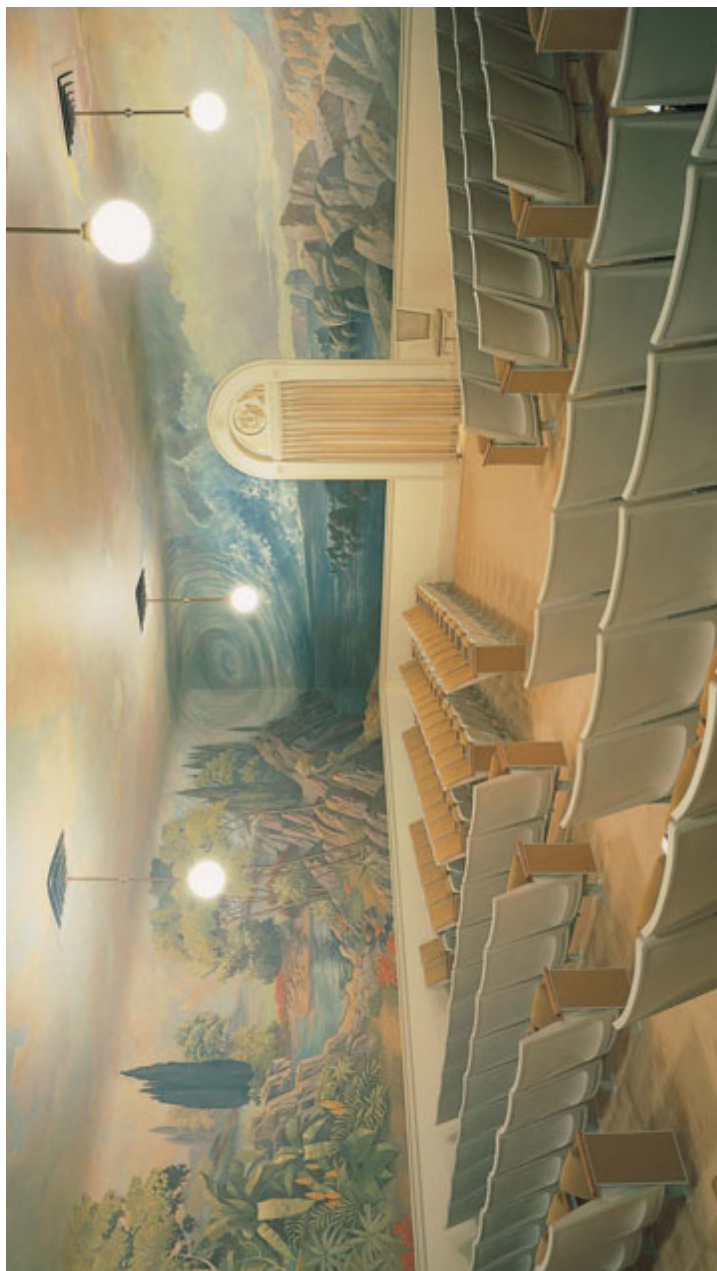
Когато е насрочено сключване на брак в храма и единият от родителите или много близък роднина не може да влезе в храма, то едно внимателно планиране би могло да превърне проблема във възможност. Обмислете следните предложения. Поканете родителите-нечленове или членовете, които не могат да получат храмова препоръка, да дойдат заедно с гостите за сватбата. От храма се излъчват дух и влияние, които не могат да се усетят на друго място. Някои храмове разполагат с центрове за посетители. Също така мястото около самия храм се поддържа в прекрасно състояние. И най-вече, това е място на мир и хармония.

Нека да има някой с този член от семейството. Със сигурност не трябва да оставяте този човек сам. Има случаи, в които роднини, които са можели да влязат в храма и да присъстват на запечатването, са били доволни да останат отвън заедно с тези, които не са могли да влязат. Тук, около храма, те са могли да обяснят желанието на младата двойка да бъде запечатана в Господния дом.

Тогава може да бъде оказано голямо влияние, което не би било възможно при друг случай. Например, в някои от по-големите храмове се организират обиколки. С предварително планиране може да се осигури специално внимание за близките членове на семейството, които по една или друга причина не могат да влязат в храма. По този начин могат много да бъдат смекчени разочарованията и дори обидата, понякога горчивината на родителите, които нямат храмови препоръки

В някои храмове е приготвена специална стая, където родители, които не могат да влязат в самия храм, могат да се срещнат с компетентен човек, който може да отговори на техните въпроси.

Младата двойка трябва да разбере, че родителите им може да са очаквали сватбения ден през целия живот на младоженеца и булката. Желанието им да присъстват на сватбата и негодуванието им от това, че не могат, е знак за тяхната родителска привързаност. Това не е нещо, от което младата двойка трябва да се засяга. Това изисква от тях разбиране и внимателно планиране като част от сватбата.



Стая на сътворението, храмът Солт Лейк

Понякога, разбира се, родителите, които не могат да присъстват, се обиждат и не се примиряват. В тези случаи младата двойка трябва да направи възможно най-доброто. Може да възникне въпросът: Дали тогава да не сключим граждански брак, така че те да присъстват на сватбата, а после ще чакаме необходимата година, за да отидем в храма? Това не би било идеалното решение. Внимателното и придружено с молитва планиране в повечето случаи може да превърне проблема във възможност, която в крайна сметка да сближи семейството повече от преди.

Големи групи от приятели, членове на района и т. н. не трябва да бъдат канени да присъстват на самата церемония. Групата, която присъства на запечатването, трябва да бъде малка, включваща само членовете на двете семейства и няколко много близки на двойката. В някои случаи предстоящата сватба се оповестява в района, като всички се приканват да отидат и да изкажат подкрепата си на младата двойка, която ще сключва брак. За тази цел се предвижда прием. Сватбеният прием е предназначен за приемане на поздравления от приятели и доброжелатели. Самото сключване на брак в храма трябва да се пази свято и да е споделено само с тези, които заемат много специално място в живота на младата двойка.

Ние не цитираме извън храма думите, произнасяни по време на обряда на запечатването, но можем да опишем прекрасната обстановка, тихия и ведър дух и всичко това осветено от свещената работа, която се извършва там.

Преди младата двойка да пристъпи към олтара за обряда на запечатването, ще бъде привилегия за служителя да даде, а за младата двойка да приеме няколко съвета. Това са някои думи, които младата двойка може да чуе.

“Днес е вашият сватбен ден. Вие сте завладени от емоциите на вашата сватба. Храмовете са били строени като светилища за извършване на подобни обреди. Ние не сме в света. Нещата от света не се отнасят за това място и не влияят върху това, което правим тук. Дошли сме от света в храма на Господ. Това се превръща в най-важния ден от вашия живот.

Родили сте се, поканени тук от родители, които приготвили тленна обител, която вашият дух да насели.

Всеки от вас е бил кръстен. Кръщението, един свещен обред, символизира очистиране, символизира смърт и възкресение, символизира навлизане в нов живот. То включва покаяние и опрощение на греховете. Причастието е подновяване на завета, сключен при кръщението и ако живеем както трябва, можем да получим опрощение на греховете си.

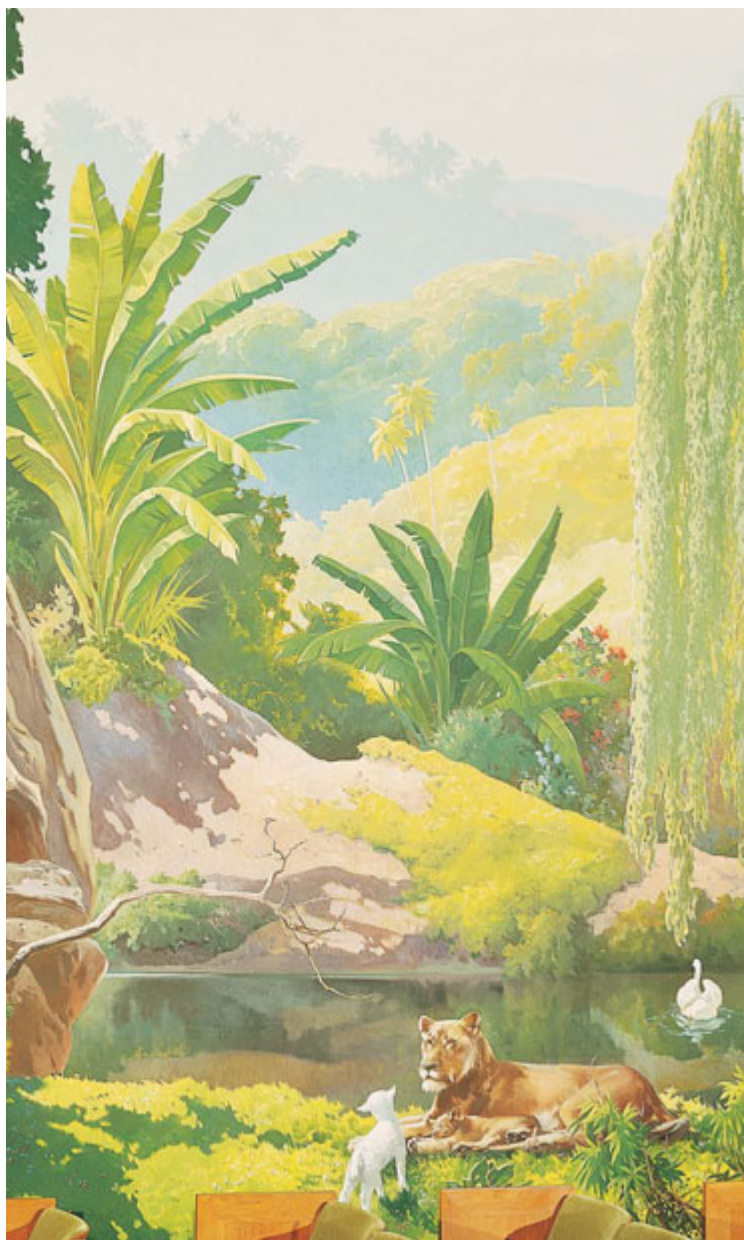
Вие, младоженецът, сте бил ръкоположен в свещеничеството. Първо сте получил Аароновото свещеничество и вероятно сте преминал през всичките санове – дякон, учител и свещеник. После е дошъл денят, в който сте бил определен за достоен да получите Мелхиседековото свещеничество. Това свещеничество, най-висшето, се определя като свещеничество според светия ред на Бог или светото свещеничество според реда на Божия Син. (Вж. Алма 13:18 и Еламан 8:18) Получил сте сан в свещеничеството. Сега сте старейшина.

Всеки от вас е получил надарването си. С това надарване сте получили инвестиция с вечен потенциал. Но всички тези неща са били предварително условие и подготовка за идването ви пред олтара, за да бъдете запечатани като съпруг и съпруга за земния ви живот и за цялата вечност. Сега вие ставате семейство, свободни да създавате живот, имайки възможността чрез привързаност и жертва да доведете в света деца, да ги отгледате и да ги напътствате в безопасност през тяхното смъртно съществуване, да ги видите как един ден ще дойдат, както сте дошли сега вие, за да вземат участие в тези свещени храмови обреди.

Вие идвате доброволно и е било отсъдено, че сте достойни. Този съюз може да бъде запечатан от Светия Дух на обещанието.

Затова Аз сега изпращам върху ви друг Утешител, тъкмо на вас, приятели Мои, за да може Той, тъкмо Светият Дух на обещанието, да пребъдва в сърцата ви; и този друг Утешител е същият, Който обещах на учениците Си, както е записано в свидетелството на Йоана.

Този Утешител е обещанието, което Аз ви давам за вечен живот, тъкмо за славата на селестиалното царство. (У. и З. 88:3–4)



Сцена от стаята на градината, храмът Лос Анжелис Калифорния

Да се приемете един друг в брачен завет е голяма отговорност, която съдържа в себе си неизмерими благословии.

Булката и младоженецът ще са, по всяка вероятност, така емоционално погълнати от сватбата, че може да не слушат внимателно – може да не чуят думите, произнесени при обреда на запечатването. Въпреки че не можем да повторим тези думи извън храма, ние можем да се върнем друг път като свидетели на бракосъчетание. Тъкмо великодушният Господ ни дава възможност да правим това. В онези случаи, когато не сме толкова лично ангажирани, можем да слушаме внимателно думите на обреда. И разбира се, по същия начин можем да освежим паметта си и да почувстваме Духа от изживяването на надаряването, като често се връщаме да извършваме обредите за починалите.

Ако сте имали граждански брак преди, сега можете да поискате да бъдете запечатани за вечността и ако имате деца, запечатайте ги с вас във вечна семейна връзка. Ако сте достойни, това може да бъде ваша велика привилегия да получите тази благословия.

Облечени в бяло

Когато извършваме обреди в храма, ние обличаме бели дрехи. Тези одежди символизират непорочност, достойнство и чистота.

При влизане в храма вие сменяте всекидневните си дрехи с одеждите от храма. Това става в съблекалня, където всеки си има шкафче и място за преобличане. В храма внимателно се поддържа идеалът за скромност. Оставяйки дрехите си в шкафчето, вие оставяте с тях своите грижи, притеснения и странични неща. Излизайки от малката съблекалня, облечени в бяло, ще изпитате чувство на единство и пълнота, защото всички около вас са облечени по същия начин.

Ако отивате в храма за пръв път, посъветвайте се със своя епископ. Когато ви издаде препоръка, той ще ви обясни нещо за естеството на одеждите, които ще се изискват в храма. Не трябва да се притеснявате за това как ще ги получите. Можете да си ги купите чрез църковните служби за

разпространение или в някои случаи да ги наемете в самия храм. В последния случай се изисква минимална сума, която да покрие разходите по прането на дрехите. Наемането на дрехи не е възможно в малките храмове.

Подобно на церемониите и обредите, извършвани в храма, ние говорим малко и за облеклото, носено вътре. Можем да кажем, че то, както и церемониите, има голямо символично значение.

Израз на благоговение и уважение е член на Църквата да посещава храма облечен така, че да не се чувства неудобно в присъствието на Господ. Представете си за момент, че сте поканени да гостувате в дома на изтъкнат и високо уважаван ръководител. Дадено ви е да разберете, че ще сте заедно с отбрани гости, получили също такава покана. Поканата е знак, че стопанинът се отнася към вас с много голямо уважение. Вие разбирате, че много други биха оценили скъпо такава покана, но по една или друга причина не са поканени и не могат да присъстват. При такива обстоятелства съмнително е да пристигнете облечени в старите си работни дрехи или тези за отдих. Едва ли някой мъж да дойде небръснат или някоя жена несресана.

Достойните и изискани хора след получаване на покана за важно събиране веднага се осведомяват за подходящото облекло. Не бихте ли се подготвяли внимателно за такъв специален случай? Може дори да си купите нови дрехи, та външния ви вид да не накърнява достойнството на окръжаващата обстановка.

Ще се погрижите дрехите ви да бъдат чисти и изгледени. Ще се чувствате неудобно, ако не сте облечени по подходящ начин.

Възможността да посетите храма може да се сравни с една такава покана.

Има само един случай, когато членове на Църквата са поканени в храма и могат да бъдат облечени със "светски" дрехи - когато са свидетели на сключване на брак в храма. В този случай се свалят само обувките и могат да се заменят с бели пантофи. Преди години братята разрешиха това за удобство на онези членове на семейството и приятели, които няма да присъстват на сесията по надаряване, предшестваща сключването на брак.

Младоженците и младоженките влизат в храма да бъдат свързани за вечността. Там младоженките носят бели рокли, които са с дълги ръкави, скромни по дизайн и материя и без натруфени орнаменти. Младоженците също са облечени в бяло. Братята, които идват да са свидетели на храмови бракове, не носят смокинги.

Били сме озадачавани и леко натъжени, когато посещавайки храма, сме виждали хора, дошли да бъдат свидетели на сключване на брак или да участват в определен обред, облечени като за пикник или спортно мероприятие.

Привилегията да посетим храма заслужава нещо повече. Удоволствие е за Господ, когато се изкъпем и облечем чисти дрехи, без значение дали са скъпи. Трябва да се обличаме така, че да се чувстваме удобно, когато посещавате събрание за причастие или събиране, което е подходящо и достойно.

Имало е случаи, когато някой присъства на церемония по сключване на брак без очевидно да е взел под внимание съвета на братята относно облеклото и външния вид, относно това да не се подражава на светските изисквания за стил на обличане, за дължина и форма на косата и т. н. Учудващо е, че човек, достатъчно зрял за да бъде допуснат в храма, не е могъл веднага да почувства, че Господ няма да е доволен от онези, които явно показват предпочитания да следват светските изисквания.

Как може член на Църквата, който е получил препоръка, да посети храма, облечен нескромно или светски? Как е възможно косата и външността му да не са в изискан и достоен вид?

Когато имате възможност да участвате в церемония по надаряване в храма или да присъствате на запечатване, помнете къде сте. Вие сте гост в Господния дом. Външността и облеклото ви трябва да са такива, че да се чувствате удобно, ако се появи Стопанинът.

Телата на тези, които притежават и споделят благословиите на свещеничеството, трябва да са покрити така, както е било показано чрез откровение на Пророка Джоузеф Смит, когато му е била открита церемонията по надаряването.

Членовете, които са извършили храмовите обреди за себе си, започват да носят специални одежди или белъо. Одеждите се осигуряват от специална служба в Църквата и по принцип членовете по света могат лесно да се снабдят с тях чрез църковната програма за тяхното разпространение.

Одеждите представят свещени завети. Те насърчават скромността и се превръщат в щит и защита за тези, които ги носят.

Носенето на тези одежди не отнема възможността на членовете да се обличат с модни дрехи, които се носят от народите по света. Несъвместими с одеждите ще са само дрехи, които са нескромни или крайни в стила си. Всеки член на Църквата, независимо дали той или тя е бил в храма, би трябвало да избягва носенето на предизвикателни или открити дрехи.

Може да има случаи, когато членове на Църквата, получили надаряване, да се изправят пред въпроси за одеждите.

При един случай един от братята бил поканен да говори пред факултета и персонала на училище за свещеници към морския флот в Нюпорт, Роуд Айлънд. Сред присъстващите имало няколко високопоставени свещеници от католическата, протестантската и еврейската вяра.

По времето за “въпроси и отговори” един от свещениците попитал “Може ли да ни кажете нещо за особеното белъо, което някои военнослужещи-мормони носят?” Намекът бил, “Защо правите това? Това не е ли малко странно? Не предизвиква ли проблеми?”

На свещеника, който направил запитването, той отговорил с въпрос, “Коя църква представлявате?” В отговор той назовал една от протестантските църкви.

Братът казал, “В цивилния живот и когато ръководите събранията за военнослужещите носите свещенически дрехи, нали?” Отговорът бил “да”.

Той продължил, “Предполагам, че това има някакво значение за вас, че един вид ви отделя от всички останали, които са в църквата. Това е вашата униформа по време на служба. Също предполагам, че може да заема и много по-важно място. Тя ви напомня кои сте и какви са



Терестриална стая, храмът Солт Лейк

вашиите задължения и завети. Тя е постоянно напомняне, че сте член на духовенството, че се смятате за служител на Господ и че сте отговорни да живеете по начин, достоен за ръкополагането ви”.

После той им казал, “Би трябвало да можете да разберете поне една от причините защо светиите от последните дни държат толкова на одеждите. Основна разлика между вашите църкви и нашата е, че ние нямаме професионално духовенство като вас. Събранията винаги се водят от местни ръководители. Това са мъже, призовани от всички сфери на живота. Но те са ръкоположени в свещеничеството. Те носят свещенически санове. Те са отделени за ръководни позиции като президенти, съветници и ръководители в различни категории. Жените също споделят тези отговорности и задължения. Мъжът, който ръководи наше събрание в неделя като епископ, може в понеделник да отиде на работа като пощенски чиновник, служител в офис, фермер, лекар или може да е военен пилот или морски офицер. Според нашите стандарти той е също толкова ръкоположен служител, колкото сте и вие според вашите. Той е признат като такъв от повечето правителства. Ние извличаме определена полза от това специално облекло, както и вие от вашите свещенически раса. Разликата е, че ние ги носим под дрехите си вместо отгоре, защото сме заети в много други области на живота заедно със службата ни в Църквата. Ние не желаем да парадираме пред света с тези свещени неща”.

После той обяснил, че съществува и по-дълбоко духовно значение, което свързва носенето на одежди със завети, които се сключват в храма. Не би било необходимо да обсъждаме тези неща, но не защото са тайна, а защото са свети.

Одеждите, покриващи тялото, видимо и осезаемо ни напомнят за тези завети. За много членове на Църквата одеждите са създавали защитна бариера, когато са се сблъскали с изкушение. Наред с другите неща, те символизират дълбокото ни уважение към Божиите закони, сред които са и моралните стандарти.

Силата на запечатването

За да разберем историята и учението на храмовата работа, трябва да разберем какво е силата на запечатването. Трябва да прозрем поне отчасти защо ключовете на властта за използване силата на запечатването са решаващи.

Близо деветстотин години преди Христос пророк Илия се появил в пределите на царя на Израил. Той носел със себе си свещена власт: силата на запечатване

Илия вършел своята служба, ръкоположил и помазал Елисей да го наследи и след това – а това е важно – той не умрял. Като Моисей преди него, той бил възнесен.

След това неговото име се появява само веднъж в Стария завет, в предпоследния стих на последната глава в Стария завет. Тук е мястото, където Малахия пророкува, че Илия ще се завърне и че той ще “обърне сърцето на бащите към чадата, и сърцето на чадата към бащите им, да не би да дойда и порази земята с проклетия” (вж. Малахия 4:5–6.)

Исус, като дойде в околностите на Кесария Филипова, попита учениците Си, казвайки: Според както казват хората, Човешкият Син Кой е?

А те рекоха: Едни казват, че е Иоан Кръстител; други пък – Илия; а други – Еремия, или един от пророците.

Казва им: Но според както вие казвате, Кой съм аз?

Симон Петър в отговор рече: Ти си Христос, Син на живия Бог.

Исус в отговор му каза: Блажен си, Симоне, сине Ионов, защото плът и кръв не са ти открили това, но Отец Ми, Който е на небесата.

Пък и аз ти казвам, че ти си Петър и на тая канара ще съградя Моята Църква; и портите на ада няма да ѝ надделят,

Ще ти дам ключовете на небесното царство; и каквото вържеш на земята, ще бъде вързано на небесата, а каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата. (Матей 16:13–19.)



Селестиялна стая, храмът Прово Юта

Когато Петър, Яков и Иоан отишли с Господа на планината на преобращението, там се появили с преобразения Господ две лица. Те ги разпознали като Моисей и Илия, които дошли да предадат на това президентство властта за запечатване. (вж. Матей 17: 1–8; бележка: *Илия* е гръцкия превод от еврейското име *Елаи́а* и е често използван в Новия завет, за да се различава от Илия (Илияс), пророка от Стария завет.)

Петър е трябвало да носи ключовете.

На него му е била дадена силата на запечатване, тази власт, която дава сила да “врзва” или запечатва на земята или да развързва на земята, така че да бъде по същия начин и на небесата.

През 34 г. сл. Хр. след разпъването Му, Господ служи на нефитите. Той им продиктувал – и това е забележително в историята на Светите писания – последните две глави от Малахия (които включват пророчеството, че Илия ще се върне), наредил да ги запишат и след това им ги разтълкувал.

Когато ангелът Мороний се явил на Пророка Джозеф Смит, за да му каже за плочите, той цитирал пророчеството на Малахия, че Илия ще се върне. Този цитат сега е втори раздел от Учение и Завети.

Тринадесет години след явяването на Мороний бил построен храм, отговарящ на целта и Господ отново се явил заедно с Илия, който предал ключовете на силата на запечатване.

Тези ключове принадлежат на президента на Църквата – на пророка, гледача и откровителя. Тази свещена власт за запечатване е в Църквата сега. На нищо не се гледа с повече свещено съзерцание от тези, които знаят смисъла на тази власт. Нищо не се държи по-близо. Има относително малко хора, които държат тази сила за запечатване на земята по всяко време – във всеки храм има братя, на които е дадена тази сила на запечатване. Никой не може да я получи освен от пророка, гледача и откровителя и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни или от онези, които той е упълномощил да я дават на други.

“Видяхме Господ ...”

Денят на завръщането на Илия бил 3 април 1836 г. в един неделен следобед. Провеждало се е събрание за причастие в храма Къртлгънд. Пророкът описва този следобед със следните обикновени думи:

Този следобед аз подпомагах останалите президенти в раздаването на Господната вечеря на Църквата, след като я получихме от Дванадесетте, които имаха привилегията този ден да изпълняват задълженията при свещената маса. След като изпълних това служение на братята си, се оттеглих до амвона при спуснати завеси и коленичих заедно с Оливър Каудъри в тържествена тиха молитва. След като станахме от молитвата, и на двама ни бе разкрито следното видение. (У. и З. 110, въведение.)

Завесата беше премахната от съзнанието ни и очите на разбирането ни бяха отворени.

Ние видяхме Господ да стои при парапета на амвона пред нас и под нозете Му имаше настилка от чисто злато, с цвят като на кехлибар.

Очите Му бяха като пламък от огън, косата на главата Му беше бяла като чист сняг, лицето Му светеше повече от яркостта на слънцето, а гласът Му беше като звука на връхлитаци големи води, тъкмо гласът на Иехова, казвайки:

Аз съм първият и последният; Аз съм този, Който живее, Аз съм този, Който беше убит; Аз съм вашият ходатай пред Отца.

Ето, вашите грехове са ви простени; вие сте чисти пред Мен, ето защо вдигнете глава и се радвайте.

Нека сърцата на братята ви се възрадват и нека се възрадват сърцата на всичките Ми люде, тези, които с всичките си сили построиха този дом за Моето име.

защото ето, Аз приех този дом и името Ми ще бъде тук, и Аз ще се явявам на людете Ми с милост в този дом.

Да, Аз ще се явявам на служителите Си и ще им говоря със собствения Си глас, ако людете Ми спазват Моите заповеди и не осквернят този свят дом.

Да, сърцата на хиляди и на десетки хиляди ще ликуват много, вследствие на благословиите, които ще се излеят, и на надаряването, с което Моите служители са били надарени в този дом.

И славата на този дом ще се разпростре по чужди земи; и това е началото на благословията, която ще се излива върху главите на хората Ми. Тъкмо тъй. Амин.

След като това видение свърши, небесата отново ни бяха отворени и пред нас се появи Моисей, и ни предаде ключовете за събирането на Израил от четирите краища на земята и за извеждането на десетте племена от северните земи.

След това се появи Илияс и ни предаде диспенсацията на евангелието на Авраам, казвайки, че чрез нас и чрез потомството ни, всички поколения след нас ще бъдат благословени.

След като и това видение свърши, друго едно велико и славно видение се появи ненадейно над нас, защото Илия, пророкът, който беше взет в небесата, без да вкуси смърт, застана пред нас и каза:

Ето, изгълни се времето, за което бе говорено чрез устата на Малахия, който засвидетелства, че той (Илия) ще бъде изпратен преди да дойде великият и страшен ден Господен –

за да обърне сърцата на бащите към чедата и сърцата на чедата към бащите, за да не би цялата земя да бъде поразена с проклетие –

Ето защо, ключовете на тази диспенсация се предават във ваши ръце и по това можете да познаете, че великият и страшен ден Господен е близо, тъкмо пред вратите ви. (У. и З. 110:1–16.)

Случи се! Това знаменателно събитие остава без внимание от страна на света, но ще повлияе върху съдбата на всяка душа, която е живяла някога или тепърва ще живее. Нещата тихо започнали да се случват. Църквата се превърнала в Църква, строяща храмове.

По света тук и там се появяват на пръв поглед случайно хора, организации и общества, проявяващи интерес към извършване на родословни изследвания. Всичко това се случва след появата на Илия в храма в Къртлгънд.

Именно от този ден—3 април 1836 г., сърцата на чедата започнали да се обръщат към бащите. От този ден обредите не са се променяли, но са останали непрекъснати. Силата на запечатване била с нас. Няма власт, по-ценна от тази. Тази сила придава същност и вечна неизменност на всички обреди, извършвани с подходяща власт и за живите, и за мъртвите.

Всичко извършвано в ред

Последвалите драматични събития в храма Къртлгънд, трудностите и гоненията принудили светиите да се месят. Където и да се установявали, Господ им откривал планове за изграждане на храмове. Така било и в Инди-пендънс, и във Фар Уест, Мисури. През този период върху светиите се стоварили гонения с невиджана ярост и накрая те избягали в Наву, Илинойс. Тук отново получили откровение и заповед да построят Господен дом.

Господ обяснил, че целта за построяването на дома е да бъдат открити обредите. “И истина ви казвам, нека този дом бъде съграден за Моето име, та да мога да разкрия в него Моите обреди на хората Си. Защото Аз благоволявам да разкрия на Своята Църква неща, които са били пазени скрити отпреди основаването на света, неща, които се отнасят на диспенсацията на пълнотата на времето” (У. и З. 124:40–41.)

Той споменал, че храмът ще бъде място за извършване на “вашите помазвания и вашите умивания, и вашите кръщения за мъртвите, тържествените ви събрания, и вашите възпоменания за жертвоприношенията ви от Леви-евите синове, за вашите откровения в най-светите ви места, в които получавате общението, и вашите повеление и отсъждания за началото на откровенията и основаването на Сион, и за славата, почитта и надаряването на всички негови подразделения,. . . чрез обряда на Моя свети дом, за който на Моите люде винаги се заповядва да построят за свящото Ми име” (У. и З. 124:39.)

Сред обредите, които извършваме в Църквата, са следните: кръщение, причастие, даване на име и благославяне на новородени, благославяне на болни, отделяне за служба при призования в Църквата, ръкополагане в санове.



Селестиялна стая, храмът Солт Лейк

Освен тези, има по-висши обреди, които се извършват в храмовете. Те включват умиване, помазване, надаряване и обреда на запечатване, наричан обикновено храмов брак.

Доколко важни са тези обреди за нас като членове на Църквата?

Можете ли да бъдете щастливи, да бъдете изкупени или да бъдете възвисени без тях? Отговорът: Те са повече от целесъобразни или желани, или дори от необходими. Повече дори от основни или жизнени. Те са *решаващи* за всеки от нас.

Пророкът Джозеф Смит казал, че често му бил задаван въпросът:

“Не можем ли да бъдем спасени, без да преминаваме през всички тези обреди и т. н.?” Бих отговорил, не, няма да имаме пълно спасение. Исус е казал, “В дома на Отца Ми има много обиталища и аз ще отида да приготвя място за вас”. Тук под *дом* трябва да се разбира царство; и всеки човек, който е възвисен до най-висшата обител, ще трябва да спазва селестиалния закон и целия закон също” (*History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints (История на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни)* изд. Б. Х. Робъртс, 7 т., Солт Лейк Сити: Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, 1949 г., 6:184).

Президент Джозеф Фийлдинг Смит казва:

Не ме интересува каква длъжност заемате в тази Църква. Може да сте апостол, може да сте патриарх, висш свещеник или каквото и да е друго, но не можете да получите пълнотата на свещеничеството, без да сте били в Господния храм и да сте получили обредите, за които пророците говорят. Никой не може да получи пълнотата на свещеничеството извън храма на Господа. (Джозеф Фийлдинг Смит, *Elijah the Prophet and His Mission*, Солт Лейк Сити: Deseret Book Co. , 1957 г., стр. 46)

Говорихме по-рано за висшите обреди, извършвани в храма. Те включват надаряването. Да надариш означава да обогатиш, да дадеш на друг нещо дълготрайно и с голяма стойност. Обредите на храмовото надаряване обогатяват по три начина: (а) На този, който получава обреда, се дава сила от Бог. “Получателите се надаряват със сила

свише". (б) Получателят се надарява също и с информация и знание. "Те получават знание относно целите и плановете на Господ" (Брус Р. Маконки, *Mormon Doctrine*, II изд., Солт Лейк Сити: Bookcraft, 1966 г., стр. 227) (в) Когато е запечатан пред олтара, човек получава велики благословии, сили и почит, като част от своето надаряване.

Има две публикувани определения или описания на надаряването. Първото е от президент Бригъм Йънг:

Нека ви дам кратко определение. Вашето надаряване означава да получите всички тези обреди в дома на Господ, които ще са ви необходими, след като напуснете този живот, за да можете да се върнете в присъствието на Отца, за да можете да преминете през ангелите, които стоят като стражи и да им дадете ключовите думи, символите и знаците, принадлежащи на светото свещеничество, и да приемете своето вечно възвисяване, въпреки земята и ада. (*Discourses of Brigham Young*, избр. Джон А. Уидсоу, Солт Лейк Сити: Deseret Book Co., 1971 г., стр. 416)

Старейшина Джеймс Е. Тълмидж описва надаряването по следния начин:

Храмовото надаряване, така както се изпълнява в съвременните храмове, съдържа указания относно значимостта и последователността на отминали диспенсации и важността на настоящата, като най-великата и грандиозната в човешката история. Този курс от напътствия включва изложение на най-значимите събития от периода на сътворението, състоянието на нашите първи родители в Едемската градина, тяхното неподчинение и последвалото прогонване от тази изпълнена с блаженство обител; състоянието им в самотния и мрачен свят, където били обречени да живеят в труд и пот; плана на изкупление, чрез който великото прегрешение може да бъде изкупено; периода на голямото вероотстъпничество, възстановяването на Евангелието във всичката му древна сила и почести, абсолютното и задължително състояние на лична чистота и отдаване на правдата в настоящия живот и пълно съгласие с изискванията на Евангелието. (Джеймс Е. Тълмидж, *The House of the Lord*, Солт Лейк Сити: Bookcraft, 1962 г., стр. 99–100; тук и после цитирано като *The House of the Lord*.)



Селестина-ла стая, храмът Сан Диего Калифорния

Това заявление на старейшина Гълмидж изяснява, че когато получавате своето надаряване, вие ще получите указания за целта и плановете на Господа за създаването и населяването на земята. Ще бъдете научени какво трябва да направите, за да постигнете възвисяване.

Благословията на надаряването е необходима за постигане на пълно възвисяване. Всеки светия от последните дни трябва да се стреми да бъде достоен за тази благословия и да я получи.

Обредите по умиване и помазване често се споменават в храма като въвеждащи обреди. За целите ни е достатъчно да кажем само следното: Умиването и помазването са свързани с надаряването – най-вече символични по същност, но обещават определени благословии, както незабавни, така и бъдещи.

Във връзка с тези обреди в храма вие ще бъдете официално облечени в одежди и ще ви бъдат обещани чудни благословии, свързани с тях. Важно е да слушате внимателно при извършването на тези обреди и да се опитвате да запомните благословиите, които ви се обещават, както и условията, при които ще бъдат изпълнени.

Обредът на запечатване е онзи обред, който свързва семействата за вечността. Храмовият брак е обред на запечатване. Когато една двойка се запечатва в храма, след като вече е сключила граждански брак, децата, родени преди това, т. е. не родени в завета, се запечатват заедно с тях в кратък и свещен обред.

Моля ви да се уверите, че животът ви е в пълен ред. Това може да стане само, ако сте получили своите храмови благословии, своите обреди, защото “в неговите обреди е видна силата на божествеността” (У. и З. 84: 20.)

Свещени завети

В откровението, познато днес като раздел 132 от Учение и Завети, Господ заявява:

Защото, ето, Аз ти разкривам един нов и вечен завет; и ако не спазваш този завет, тогава ти ще си осъден; защото никой не може да отхвърли този завет и да му бъде разрешено да влезе в славата Ми.

Защото всички, които имат благословия от ръцете Ми, трябва да спазват закона, който бе определен за тази благословия, както и условията му, според както бяха учредени отпреди основаването на света. (У. и З. 132: 4–5.)

Президент Джозеф Фийлдинг Смит дефинира новия и вечен завет със следните думи:

Какво е нов и вечен завет? Със съжаление трябва да кажа, че има някои членове на Църквата, които се заблуждават и не знаят какво в действителност е нов и вечен завет. *Новият и вечен завет е общия сбор от всички евангелски завети и задължения.* (Джозеф Фийлдинг Смит, *Doctrines of Salvation*, 3 т., Солт Лейк Сити: Bookcraft, 1954–56 г., 1:156; тук и после цитирано като *Doctrines of Salvation.*)

Този завет включва всички обреди на Евангелието – като най-висшите от тях се извършват в храма. Отново ще цитирам президент Смит:

Ето едно кратко и ясно определение на новия и вечен завет. *Той е всичко – пълнотата на Евангелието.* По такъв начин правилно сключеният брак, кръщението, ръкополагането в свещеничество, всичко друго – *всяка връзка, всяко задължение, всяко изпълнение, което се отнася до Евангелието на Исус Христос и което е запечатано със Светия Дух на обещание, съгласно дадения закон е част от новия и вечен завет.* (*Doctrines of Salvation* 1:158.)

В по-горе цитирания стих (Учение и Завети 132:4), Господ говори с безпогрешна яснота:

“...защото никой не може да отхвърли този завет и да му бъде разрешено да влезе в славата Ми”.

Тези, които отиват в храма, имат привилегията да вземат върху си специфични завети и задължения, отнасящи се до тяхното възвисяване и това на другите. Старейшина Джеймз Е. Тълмидж пише:

Обредът на надаряването включва определени задължения от страна на индивида, като завета и обещанието да се спазва закона за стриктна добродетелност и целомъдрие, да бъдем милосърдни, доброжелателни, толерантни и чисти; да посветим таланти и

материални средства за разпространяването на истината и духовния растеж на хората; да продължаваме да се отдаваме на каузата на истината и да се стремим по всякакъв начин да допринасяме за великата подготовка на земята да приеме своя Цар – Господ Исус Христос. С приемането на всеки завет и осъзнаването на всяко задължение се дава обещана благословия, получаването на която зависи от вярното спазване на условията. (*The House of the Lord*, стр. 100.)

Ние сключваме завет с Господ да посветим своето време, таланти и средства на Неговото царство.

Ние сме народ на завета. Ние сключваме завет да отдадем част от нашето време, пари и талант – всичко, което сме и всичко, което притежаваме – за Божието царство на земята. С прости думи – ние сключваме завет да правим добро. Ние сме народ на завета и храмът е център на нашите завети. Той е източника на завета.

Елате в храма. Вие трябва да отидете в храма. Тук, действайки като пълномощник на някого, преминал вече отвъд завесата, ще си припомните заветите, които сте сключили. Ще усилите в съзнанието си великите духовни благословии, свързани с Господния дом.

Бъдете верни на заветите и обредите на Евангелието. Подгответе се за тези свещени обреди стъпка по стъпка през живота си. Почитайте заветите, свързани с тях. Правете това и ще бъдете щастливи.

Тогава животът ви ще бъде в ред – всички неща в правилна последователност, в правилно положение и ред. Семейството ви ще бъде свързано в ред, който никога няма да бъде развален.

Център на заветите и обредите са благословиите, които можете да получите в светия храм. Господ със сигурност се радва, когато сме достойни за званието “Пазител на заветите”.

Не без противопоставяне

Храмовете са самия център на духовната сила на Църквата. Би трябвало да очакваме, че противникът ще се опита да пречи както на Църквата като цяло, така и на

нас като отделни хора, когато се стремим да участваме в тази свещена и вдъхновена работа. Намесата може да е различна по вид, от ужасните гонения през ранните дни, до безразличие към делото. Последното е може би най-опасната и обезсилваща форма на противодействие на храмовата работа.

Храмовата работа е свързана с толкова много съпротива, защото е източник на огромна духовна сила за светите от последните дни и за цялата Църква.

При освещаването на крайъгълния камък за храма Логан президент Джордж К. Канън прави следното изказване:

Всеки камък, положен за основата на храм и всеки храм, завършен според реда на Господа, открит на Неговото свято свещеничество, намалява силата на Сатана на земята и увеличава силата на Бог и Божествеността, раздвижва небесата с могъща сила в наша полза, извиква и призовава върху нас благословиите на вечните Богове, и тези, които живеят в Тяхното присъствие. (В *"The Logan Temple"*, *Millennial Star*, 12 ноем. 1877 г. , стр. 743)

Когато членове на Църквата имат трудности или над съзнанието им тежи вземането на важни решения, обичайно за тях е да отидат в храма. Това е добро място, където да отнесем грижите си. В храма можем да получим духовна перспектива. Там, по време на храмовите служби, ние сме "извън света".

Ценността на тези случаи в голямата си част е във факта, че правим нещо за някой, което той не може да направи за себе си. Когато извършваме надаряването за някой, който е починал, то някак си чувстваме по-малко колебание да се молим пламенно на Господ да ни помага. Когато млада брачна двойка трябва да взема решение, ще им бъде от голяма полза да посетят сесия, ако са близо до храм. Има нещо пречистващо и проясняващо в духовната атмосфера на храма.

Понякога умовете ни са толкова заети с проблеми и има толкова много неща, изискващи нашето незабавно внимание, че просто не можем да мислим и виждаме ясно. В храма прахта от външните дразнителни се уталожва, мъглата и димът се разсейват и ние можем да "видим" нещата, които

не сме били в състояние да видим по-рано, и да намерим изход от трудностите, за които не сме знаели преди.

Господ ще ни благослови, когато участваме в свещената обредна работа в храма. Благословиите тук няма да бъдат ограничени само с нашата храмова служба. Ще бъдем благословени във всички наши дела. Ще заслужим интереса на Господ в духовните и материалните ни дела.

Към завесата

Трябва да придобием някакво чувство защо строим храмове и защо се изисква от нас извършването на обредите. Оттук нататък ние непрекъснато биваме напътствани и просвещавани в неща от духовна важност. Ред по ред и правило по правило, докато постигнем пълнота на светлина и знание. Това се превръща във велика защита за нас – за всеки от нас поотделно. Това също е защитата и за Църквата.

Никоя друга работа не предпазва така тази Църква както храмовата работа и родословните проучвания, които я съпътстват. Никоя друга работа не е по-пречистваща духовно. Извършването на никоя друга работа не ни дава повече сила. И никоя друга работа не поставя по-високи изисквания за праведност.

Нашият труд в храма ни покрива с щит и ни защитава както поотделно, така и общо.

Именно при извършването на обредите в храма ние влизаме в завет с Него – именно там ние ставаме заветен народ.

Ако приемем откровението относно храмовата обредна работа, ако безрезервно и без извинения изпълняваме нашите завети, Господ ще ни защитава. Ние ще получаваме достатъчно вдъхновение, за да се справяме с житейските трудности.

Работата, свързана с храма, е истинска. Била е открита от другата страна на завесата и откровенията продължават.

Всеки член на Църквата може лично да получи откровения за храмовата работа.

И така, елате в храма – елате и поискайте вашите благословии. Това е свещено дело.



ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ

BULGARIAN



36793 112